

at der herom nærmere kan forhandles i et Udvalg.

Derimod glædede det mig, at den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han vilde være villig til at overveje Spørgsmaalet om Opbevaringstillæget. Jeg synes, det er uretfærdigt, at Landbrugeren kun skal have almindelig Rente for sit Tab, men derimod intet for sit Svind, saa snart der er gaaet en Maaned; og det er min Overbevisning, at Udgifterne til Statslagerinstitutionen betydelig vil forringes, naar Landmanden, jeg vil ikke sige har Fordel af at beholde Kornet hjemme, men i hvert Tilfælde intet Tab lider derved.

Den højtærede Landbrugsminister ankede over, at jeg ikke kunde anvise, hvor Pengene skulde tages fra, hvis jeg ikke ønskede de Udveje, som jeg har nævnt under Punkt 2 og 3. Men jeg skal tillade mig at bemærke, at heller ikke den højtærede Landbrugsminister fuldt ud har kunnet gøre Rede for, hvor de sidste 20 Mill. Kr. kommer fra. Jeg er ganske paa det rene med, at man løber den Risiko, at de 20 Mill. Kr. vil blive ikke saa lidt forhøjet. Jeg tror nemlig, som sagt, at Beløbet for Udførsel af Brødkorn og Udførsel af Byg vil skuffe noget.

Hr. Pinstrup kunde ikke modstaa Fristelsen til at komme ind paa en længere Udvikling af sit Syn paa den hollandske Vægt. Det er Tegn paa, i hvor høj Grad dette Spørgsmaal har sat Bølgerne i Bevægelse, at der neppe er en Taler, som har staaet paa dette ophøjede Sted, uden at han meget stærkt har beskæftiget sig dermed. Da vi i 4 Aar har beskæftiget os dermed, tror jeg imidlertid, at vi i denne sene Nattetime kan lade det ligge, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa; nu er heldigvis Princippet lyst i Kuld og Køn med Undtagelse — mærkværdigt nok — af Hr. Hauge, som tidligere altid har været en Tilhænger af det; men nu, da vi har faaet en Landbrugsminister, der er kommet paa den rigtige Tanke at foreslaa hollandsk Vægt, sadler Hr. Hauge pludselig om og synes, at det er ganske ligegyldigt, om man faar hollandsk Vægt med i Kornloven eller ikke. Der er fra vestjydsk eller nordjydsk Side bestemt slaaet paa, at den hollandske Vægt var ansat for høj. Jeg haaber ikke, at den højtærede Landbrugsminister i for høj Grad vil lytte til disse Røster; thi jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at den hollandske Vægt her snarere er sat for lav. En anden Ting er, om man kan finde en modus vivendi, saaledes at man paa en eller anden Maade paa dette Punkt kan favorisere de Egne, som leverer den meget letvægtige

Rug; men en lavere Ansættelse som Norm for hele Landet kan jeg ikke gaa med til. Vi kommer da ind paa det ganske irrationelle, at Rug til ret lav hollandsk Vægt vil blive betalt med højere Pris end Hvede af normal Vægt.

Hr. Nørskov var inde paa Spørgsmaalet og mente, at de i de omtalte Egne kunde risikere for 104—106 Punds Rug kun at faa 40 Kr. pr. Td. Jeg maa sige, det forekommer mig at være en overmaade smuk Pris for 104 Punds Rug. Hvis man, som der har lydt Røster om, vil gaa ned til 110 Pund, vil Folk paa Lolland eller paa Fyn, som leverer 122 Punds Rug, 12 Pund mere, faa 4 Kr. 80 Øre mere for en saadan Tønde Rug, end man faar for en Tønde Hvede, der vejer 128 Pund hollandsk. Det er et Forhold, som man ikke kan gaa med til; men det kan, som sagt, være, vi kan finde Veje, ad hvilke man kan komme til et for de jydsk Egne noget bedre Resultat. Men jeg er ikke saa forfærdelig glad for den Tanke, at visse Egne skal kunne faa Lov til at holde 6 pCt. af Afrensningen tilbage. Det kan saaledes blive til 7 pCt. o. s. v.; det er en Fristelse, og man skal ikke have Lov til at lede sine Medmennesker i Fristelse. Jeg er ikke en Gang glad for det, som det stod i de tidligere Kornlove, at man havde Lov til at holde 3 pCt. tilbage; men jeg vil antage, at 3 pCt. ligger saa nær ved det, man i mange Brug er nødt til at tage fra, at det kan gaa. Jeg har en Gang afleveret et større Parti Hvede — jeg husker ikke nøje Tallet —, men der var kun $\frac{3}{4}$ pCt. Afrensning. Meningen er, som jeg sagde forleden, at det ikke alene skal være den ubetingede, men det skal ogsaa være den nøjagtige Aflevering, og det forekommer mig, at disse 6 pCt. aabner en lille Ventil, der ikke er af det gode. — Det glæder mig overordentlig, at Hr. Lambæk erkender det berettigede i den hollandske Vægt, det er et Tegn paa, at vi kan mødes paa en eller anden Maade, baade Vestjyder og Øboer.

Til Hr. Rode skal jeg bemærke, at han syntes saa varmt at tage sig af Venstres Sag overfor mig; men det er ganske overflødigt. Imidlertid havde jeg Ret i den Bemærkning, at Venstre paadrog sig et ikke ubetydeligt Ansvar ligeoverfor Landbruget ved at gaa sammen med de Radikale og Socialdemokraterne om Kornloven af 1918, og af den Grund, at Venstre vilde gaa med til $\frac{6}{3}$ Mill. Tdr. Korn Udskrivning, medens vi vilde blive ved de 6 Millioner. Til Trods for, at Ernæringsraadets Formand, den Gang et meget fremtrædende og formaende Medlem af det radikale Venstre, sagde, at hvis man fik $5\frac{1}{4}$ Mill. Tønder, havde man rigeligt, gik man